

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2

ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255

Αθήνα, 19.1.2010

FAX: 210 32 27 382

www.olme.gr

e-mail: olme@otenet.gr

ΠΡΟΣ: τα Δ.Σ. και τις Γ.Σ. των ΕΛΜΕ

ΕΙΣΗΓΗΣΗ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ

Από τις εκλογές του Οκτωβρίου 2009 και την εκλογή νέας κυβέρνησης βρισκόμαστε σε ένα καινούργιο τοπίο. Εγκαταλείφθηκαν πολύ γρήγορα ακόμη και αυτές οι ελάχιστες προεκλογικές δεσμεύσεις της κυβέρνησης και στο όνομα της οικονομικής κρίσης και των ελλειμμάτων συνεχίζεται η επίθεση στα δικαιώματα των εργαζόμενων. Επίθεση που γίνεται ακόμη πιο σκληρή με την προώθηση μέτρων σε βάρος του εισοδήματος, της απασχόλησης, των κοινωνικών αγαθών, των εργασιακών σχέσεων και των ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας.

Με πρόσχημα, λοιπόν, την οικονομική κρίση και στο όνομα των προβλημάτων της οικονομίας, με το «νέο πρόγραμμα σταθερότητας» που κατέθεσε η κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καλούμαστε και πάλι οι εργαζόμενοι να πληρώσουμε τα σπασμένα για μια κρίση που δεν δημιουργήσαμε. Προβλέπεται ένα πολύχρονο «τούνελ» με συνεχή λήψη περιοριστικών μέτρων και ιδιωτικοποιήσεων, που θα κάνουν αβάσταχτη την κατάσταση για τους εργαζόμενους και παράλληλα θα προσφέρουν νέα κέρδη στις επιχειρήσεις και στις τράπεζες. Αυτοί που δημιούργησαν την κρίση αναμένεται τελικά να κερδίσουν και από τη διαχείρισή της!

Στην Ευρώπη, όπως ήδη έχει αναλυθεί και σε προηγούμενα ντοκουμέντα της ΟΛΜΕ, ο ανταγωνισμός αναγορεύεται σε κυρίαρχο στόχο και, για να προωθηθεί, δίνεται βάρος στις «διαρθρωτικές» πολιτικές (απελευθερώσεις αγορών, ιδιωτικοποιήσεις, πολιτικές καθιέρωσης ελαστικών σχέσεων εργασίας), αφού η δημοσιονομική και η νομισματική πολιτική θεωρούνται «κλειδωμένες». Η στρατηγική της Λισσαβόνας αποτελεί το σύγχρονο εργαλείο αντεργατικών αναδιαρθρώσεων, ώστε να αποδομηθεί ό,τι απέμεινε από το κοινωνικό μοντέλο, από το μεταπολεμικό πρότυπο απασχόλησης και το ρυθμιστικό πλαίσιο προστασίας της εργασίας, και να διασφαλιστεί φτηνή εργατική δύναμη για το κεφάλαιο. Η επίθεση επεκτείνεται και στα ατομικά δικαιώματα και ελευθερίες.

Οι αιτίες της σύγχρονης οικονομικής κρίσης, αποτέλεσμα της οποίας είναι και η συνεχής επιδείνωση των συνθηκών επιβίωσης στον πλανήτη λόγω των μεγάλων κλιματικών αλλαγών, πρέπει να αναζητηθούν κυρίως στην ακραία υπερσυσσώρευση πλούτου και κεφαλαίου σε ελάχιστα χέρια, στον άνευ ορίων και όρων ανταγωνισμό για την αύξηση των κερδών και στην αχαλίνωτη κερδοσκοπία στις διεθνείς αγορές. Αυτή η κρίση έρχεται να διαψεύσει παταγωδώς όλους τους νεοφιλελεύθερους μύθους που κυριάρχησαν τις τελευταίες δεκαετίες και να καταδείξει τα αδιέξοδα του νεοφιλελευθερισμού. Οι κυρίαρχες δυνάμεις του πλανήτη και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι μόνο δεν εξαγουν θετικά συμπεράσματα από τα σημερινά βαθιά φαινόμενα κρίσης, αλλά επιχειρούν να απαντήσουν

ενισχύοντας τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές που τα προκάλεσαν!

ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η παρατεταμένη μονόπλευρη λιτότητα που ασκείται εδώ και πάρα πολλά χρόνια από όλες τις κυβερνήσεις έχει οδηγήσει τους μισθούς μας σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα. Με τον προϋπολογισμό του 2010, αλλά και με το πρόγραμμα σταθερότητας που υπέβαλε η κυβέρνηση στην ΕΕ, συνεχίζεται η πολιτική λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων. Συγκεκριμένα η εισοδηματική πολιτική των «αυξήσεων» 1,5% μέχρι τις 2000 € και η μείωση των επιδομάτων κατά 10% θα επιφέρει και σοβαρή ονομαστική μείωση μισθών και συντάξεων τα επόμενα χρόνια.

Αν προστεθεί σε αυτό και η φορολογική ληλασία των μικρών εισοδημάτων, με την αύξηση της φορολογίας των φυσικών προσώπων κατά 4,4%, την παράλληλη μείωση της φορολογίας των επιχειρήσεων κατά 7,2%, την αύξηση φόρων σε διάφορα είδη κατανάλωσης, στα τέλη ΙΧ αυτοκινήτων κ.λπ., την ουσιαστική κατάργηση του αφορολόγητου μέσω της συλλογής αποδείξεων, αλλά και την αύξηση κατά 6% των έμμεσων φόρων, που πλήττουν κυρίως τους εργαζόμενους, γίνεται φανερό πως τα βάρη της κρίσης καλούνται να τα πληρώσουν οι εργαζόμενοι και όχι αυτοί που δημιούργησαν την κρίση (τράπεζες, μεγάλες επιχειρήσεις κ.λπ.).

Πρόκειται για καταφανέστατη εξαπάτηση του εκπαιδευτικού κόσμου. Αυτοί, που καθ' όλη τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου διακήρυτταν κατηγορηματικά ότι «Λεφτά υπάρχουν», μετεκλογικά πραγματοποιούν ληστρική επιδρομή στο εισόδημα των εκπαιδευτικών.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Τα ασφαλιστικά και συνταξιοδοτικά μας δικαιώματα συνεχίζουν να βρίσκονται στο στόχαστρο των πολιτικών που ασκούνται. Η κυβέρνηση και ο ΣΕΒ απαιτούν την παραπέρα μείωση των συντάξεων, τη μείωση και τη φαλκίδευση της επικουρικής σύνταξης, την αύξηση των ορίων ηλικίας (απόφαση Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου για αύξηση ορίων στις γυναίκες έως και 17 χρόνια), την υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα του ασφαλιστικού συστήματος και την ενίσχυση της ιδιωτικής ασφάλισης. Με αυτές τις πολιτικές οι κυβερνήσεις σε ολόκληρη την Ευρώπη –μέσα σε αυτές και η κυβέρνηση της χώρας μας– θέλουν από τη μια να αποποιηθούν τις δικές τους ευθύνες για την αρνητική κατάσταση και την προοπτική του ασφαλιστικού συστήματος, και από την άλλη να φορτώσουν την κρίση στις πλάτες των εργαζομένων.

Η κυβέρνηση, μετά την τρομοκρατία του ελλείμματος για χάρη του οποίου προχωρά το 2010 σε νέα φορο-αφαίμαξη των εργαζόμενων και περιστολή των κοινωνικών δαπανών, συστηματικά επιχειρεί -μέσω «διαρροών» στα ΜΜΕ αλλά και επισήμων συνεντεύξεων- να επιβάλει κλίμα τρομοκρατίας σχετικά με το ασφαλιστικό σύστημα. Προσπαθεί να πείσει τους εργαζόμενους πως το ασφαλιστικό βρίσκεται στα όρια της κατάρρευσης και πως μόνη του σωτηρία είναι η συναίνεση των εργαζόμενων σε μια βαθιά μεταρρύθμισή του, που «αναγκαστικά» θα σημάνει και περιορισμό των παροχών. Προετοιμάζει μια μεταρρύθμιση που θα είναι ανατροπή αυτών που μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ως ασφαλιστικό σύστημα.

Η θεσμοθέτηση ενός τριμερούς ή τετραμερούς συστήματος θα έχει:

α) ενιαία βασική σύνταξη πληρωμένη από το Δημόσιο σε όσους βγαίνουν στη σύνταξη με τα συμβατικά όρια, που θα αντιστοιχεί σε λίγο πάνω από 360 ευρώ το μήνα με τα σημερινά δεδομένα,

β) σύνταξη με ανταποδοτικό μέρος (δεύτερος πυλώνας), το οποίο θα αποτελείται αυστηρά από τα χρήματα που πλήρωσε ο ασφαλισμένος και η επιχείρηση στη διάρκεια του συνολικού εργασιακού βίου και όχι μόνο με βάση τις εισφορές της καλύτερης τελευταίας 5ετίας,

γ) επικουρική σύνταξη (τρίτος πυλώνας), όπου θα εισαχθούν περισσότερα στοιχεία κεφαλαιοποίησης και θα ενεργοποιηθούν ατομικοί λογαριασμοί του νόμου 3029/2002 (Ρέππα). Θα παραμείνει η εγγύηση του κράτους και γι' αυτή την παροχή, αλλά δεν πρέπει να θεωρείται δεδομένη η καταστατική πρόβλεψη των ταμείων για συντάξεις στο 20% της κύριας σύνταξης και

δ) τέλος, θα υπάρχει η επαγγελματική σύνταξη η οποία θα αναπτύσσεται σε επίπεδο κλάδου ή σωματείου και θα είναι συνδεδεμένη με την απασχόληση στη συγκεκριμένη εταιρεία ή υπηρεσία (pension funds) και βέβαια ανοίγει ο δρόμος για την ιδιωτική ασφάλιση.

Τα ασφαλιστικά μας ταμεία, και ιδιαίτερα το ΤΠΔΥ και ο ΟΠΑΔ, δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε στις στοιχειώδεις υποχρεώσεις τους προς τους συναδέλφους μας που συνταξιοδοτούνται και απαιτείται η άμεση κρατική τους χρηματοδότηση. Η κυβέρνηση,

αντίθετα, μέσα από τον προϋπολογισμό συρρικνώνει τις επιχορηγήσεις στα ασφαλιστικά ταμεία. Το σύνολο των δαπανών είναι μειωμένο σε σχέση με το 2009 κατά 1,5 δις. Η κυβέρνηση προετοιμάζει συνειδητά την επόμενη κρίση πληρωμών, για να ενισχύσει την κινδυνολογία της και να εμφανίσει ως επιβεβλημένες τις αντιασφαλιστικές επιδρομές που ετοιμάζει.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η χώρα μας παραμένει τελευταία ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις εκπαιδευτικές δαπάνες και κανείς δεν μπορεί να είναι περήφανος γι αυτό.

Το ποσό του επιπλέον 1 δις στον προϋπολογισμό του 2010 για την παιδεία, ουσιαστικά αφορά, είτε δαπάνες που μεταφέρονται από τις μη πραγματοποιηθείσες του έτους 2009, είτε δαπάνες από τις νέες υπηρεσίες που εντάσσονται στο Υπουργείο Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων (αφορούν την κατάρτιση, την έρευνα και διάφορες άλλες νέες υπηρεσίες και οργανισμούς που εντάχθηκαν στο πρώην ΥΠΕΠΘ).

Η πενιχρή αύξηση κονδυλίων που προβλέπεται στον προϋπολογισμό (περίπου 0,35% του ΑΕΠ) διατηρεί τις δαπάνες για την παιδεία στα ίδια επίπεδα της τελευταίας εικοσαετίας, απομακρύνει το στόχο που η ίδια η κυβέρνηση έβαλε για «5% του ΑΕΠ για την Παιδεία στο τέλος της τετραετίας» και σε κάθε περίπτωση βρίσκεται πολύ μακριά όχι μόνο από το αίτημα του εκπαιδευτικού κινήματος για ΑΜΕΣΗ αύξηση των κρατικών δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ, αλλά και από τις πραγματικές ανάγκες της δημόσιας εκπαίδευσης.

Ενδεικτική για το πώς αντιμετωπίζει και η νέα κυβέρνηση την εκπαίδευση στη χώρα μας, είναι η φράση που περιέρχεται, μεταξύ άλλων, στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού: «Με τον προϋπολογισμό επιχειρείται η χρηματοδότηση εκπαιδευτικών πολιτικών που στοχεύουν στη θεσμοθέτηση συστήματος αξιολόγησης των υπηρεσιών εκπαίδευσης, που παρέχουν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα των τριών βαθμίδων με βάση τις αρχές της αποτελεσματικότητας, αποδοτικότητας και οικονομίας». Η πολιτική της «αγοράς» δηλαδή σε όλο της το μεγαλείο.

Πρωτοφανές γεγονός για τα εκπαιδευτικά χρονικά αποτελεί η προκήρυξη διαγωνισμού με αμοιβή 96.000 Ευρώ (!) για να σχεδιαστεί το σύστημα επιλογής – διορισμών, μεταθέσεων και γενικότερα των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών και η επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, από μια πενταμελή ομάδα έργου στην οποία θα κατοχυρωθεί ο διαγωνισμός! Είναι η πρώτη φορά που ο σχεδιασμός και η τεκμηρίωση νομοσχεδίων ανατίθεται επί πληρωμή σε ομάδες έργου, φυσικά ή νομικά πρόσωπα ή ενώσεις τους, χωρίς να αποκλείεται, αλλά μάλλον να προκρίνεται, η συμμετοχή ιδιωτών. Καταγγείλαμε αυτή την πολιτική, απαιτώντας την ακύρωση αυτού του πρόχειρου διαγωνισμού.

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΤΗΤΑ - ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗ

Με την πρόταση της κυβέρνησης για τη διοικητική μεταρρύθμιση της Τοπικής Αυτοδιοίκησης «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» ανοίγει ο δρόμος για τη μεταφορά των αρμοδιοτήτων της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στην περιφέρεια και τους δήμους. Αν αυτό το συνδέσουμε με τις προγραμματικές δηλώσεις, δηλώσεις αρμοδίων και με το κυβερνητικό πρόγραμμα, η μεταφορά της ευθύνης για την εκπαίδευση στους ΟΤΑ αποτελεί κεντρική επιδίωξη της νέας ηγεσίας του Υπ. Παιδείας. Όπως τόνισε η Υπουργός Παιδείας κ. Διαμαντοπούλου στο 14ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ η περιφερειακότητα θα αφορά τόσο το αναλυτικό πρόγραμμα (θα είναι εθνικό κατά 85% και περιφερειακό κατά 15%), όσο και τους διορισμούς, που θα γίνονται με ευθύνη του Υπουργείου Παιδείας αλλά η διαχείριση του προσωπικού θα μεταφερθεί σε περιφερειακό επίπεδο.

Με την υλοποίηση αυτής της πολιτικής της περιφερειακής οργάνωσης της εκπαίδευσης διασπάται το ενιαίο της Δημόσιας Εκπαίδευσης, δημιουργούνται σχολεία πολλών ταχυτήτων, αφού τα σχολεία της χώρας δε θα ακολουθούν το ίδιο ενιαίο πρόγραμμα σπουδών. Μέσα δε από την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των αναλυτικών προγραμμάτων, που έχει εξαγγείλει η κυβέρνηση – τα οποία θα είναι διαφορετικά από περιφέρεια σε περιφέρεια – θα προχωρήσει αργά αλλά σταθερά η κατηγοριοποίηση των σχολείων.

Η διαχείριση του εκπαιδευτικού προσωπικού ανά περιφέρεια ή δήμο πρακτικά σημαίνει ότι θα υπάρξει ουσιαστικά ένα διαφορετικό εργασιακό καθεστώς για κάθε εκπαιδευτικό, με τελικό στόχο τις ατομικές συμβάσεις με τα σχολεία. Οι πρόσφατες δηλώσεις του Υφυπουργού Παιδείας κ. Πανάρετου για διορισμό των εκπαιδευτικών απευθείας στη σχολική μονάδα, επιβεβαιώνουν αυτές τις προθέσεις της ηγεσίας του Υπουργείου.

Ανομολόγητος τελικός στόχος των εμπνευστών της περιφερειακής αποκέντρωσης είναι το πέρασμα στο καθεστώς της υπογραφής ατομικής σύμβασης του εκπαιδευτικού με τον εργοδότη του, όπως γίνεται στη Μεγάλη Βρετανία και στις Ηνωμένες Πολιτείες. Εκεί ο κάθε εκπαιδευτικός διαπραγματεύεται μόνος του με τον εργοδότη του το εργασιακό καθεστώς και την αμοιβή του, με ό,τι αυτό συνεπάγεται.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, αντί να ασχοληθεί με τα υπαρκτά προβλήματα του κλάδου, προωθεί τη θεσμοθέτηση νέου συστήματος προσλήψεων που στην ουσία οδηγεί δεκάδες χιλιάδες αναπληρωτές και ωρομισθίους εκτός εκπαίδευσης. Και ενώ το κυβερνόν κόμμα ως αντιπολίτευση, κατέθετε ερωτήσεις στη Βουλή για το θέμα του μόνιμου διορισμού των αναπληρωτών και στο 14ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ η σημερινή Υπουργός Παιδείας υποσχόταν την κατάργηση της ωρομισθίας, τώρα με τη σχεδιαζόμενη «μεταρρύθμιση» στο θέμα των προσλήψεων προχωρούν στη θεσμοθέτηση αναπληρωτών μιας χρήσης, οι οποίοι, αφού καλύψουν τα λειτουργικά κενά για μία διετία, κατόπιν θα πετάγονται σαν «στημένες λεμονόκουπες».

Παράλληλα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επιδιώκει την καθήλωση των νεοδιοριστων εκπαιδευτικών για μία τριετία στις περιοχές που διορίζονται, αδιαφορώντας για τις οικογενειακές υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών και χρησιμοποιώντας επιχειρήματα του τύπου «Πρώτα ο μαθητής» για να φέρει σε αντιπαράθεση μαθητές και εκπαιδευτικούς.

Σχετικά με τις «προτάσεις διαβούλευσης» που έδωσε το Δεκέμβρη στη δημοσιότητα η Υπουργός Παιδείας και αφορούν στις προσλήψεις και σε ορισμένα θέματα των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών, το ΔΣ της ΟΛΜΕ εκτίμησε ότι αυτές δεν αποτελούν για την ομοσπονδία μας βάση για συζήτηση και διαπραγμάτευση με το Υπ. Παιδείας.

Η στάση μας αυτή στηρίζεται στα εξής:

α) στο θέμα των διορισμών των εκπαιδευτικών δεν λαμβάνεται υπόψη η παρούσα

κατάσταση με τους πάνω από 36.000 αναπληρωτές και ωρομίσθιους εκπαιδευτικούς που βρίσκονται στους πίνακες προϋπηρεσίας, αλλά και η εμπειρία που προέκυψε από την εφαρμογή των μέχρι σήμερα διαγωνισμών του ΑΣΕΠ στην εκπαίδευση και η αποτίμηση της αποτελεσματικότητάς τους και

β) αντιμετωπίζονται αποσπασματικά κάποιες μόνο πλευρές του συνόλου των εργασιακών σχέσεων και των υπηρεσιακών μεταβολών των εκπαιδευτικών (και αυτές αρνητικά για τον κλάδο, π.χ. υποχρεωτική τριετής παραμονή στο σχολείο διορισμού), και έτσι μένουν ουσιαστικά εκτός ατζέντας τα μεγάλα εργασιακά προβλήματα που έχει δημιουργήσει στους εκπαιδευτικούς το ίδιο το σύστημα όλα αυτά τα χρόνια (διάθεση στο ΠΥΣΔΕ, τοποθετήσεις, πολύτεκνοι, ΙΔΑΧ, επιμόρφωση, ωράρια κ.λπ.).

Ζητήσαμε από την κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας να ξεκινήσει άμεσα η συλλογική διμερής διαπραγμάτευση με την ΟΛΜΕ, στο πλαίσιο της οποίας να συζητηθούν τα εργασιακά θέματα και οι υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών, διαδικασία που ακόμη και το σημερινό νομοθετικό πλαίσιο επιτρέπει.

Στο πρόγραμμα σταθερότητας που κατέθεσε η κυβέρνηση στην ΕΕ προβλέπεται σημαντική μείωση των προσλήψεων εκπαιδευτικών σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμιας (μονίμων από 6.000 σε 3.000 και αναπληρωτών από 11.000 σε 3 - 4.000). Αποδεικνύεται και από αυτό πως ο πραγματικός λόγος που το Υπ. Παιδείας προωθεί την αλλαγή του συστήματος προσλήψεων είναι η μείωση του αριθμού τους τα επόμενα χρόνια.

Η εμμονή της στον ΑΣΕΠ ως μοναδικού πυλώνα διορισμού θα οδηγήσει σε τραγελαφικές καταστάσεις, αφού τη μία διετία ένας καθηγητής επιτυχών και μη διορισθείς θα επιλέγεται ως επιτυχημένος να εργαστεί ως αναπληρωτής, στον επόμενο διαγωνισμό πιθανά θα αποτυγχάνει και θα αποβάλλεται από τη δημόσια εκπαίδευση ως αποτυχημένος, για να πετύχει στο μεθεπόμενο διαγωνισμό και να διοριστεί ως μόνιμος εκπαιδευτικός.

ΠΛΑΙΣΙΟ ΑΙΤΗΜΑΤΩΝ

Με βάση το πλαίσιο αιτημάτων που ψηφίστηκαν στο τελευταίο (14ο) συνέδριό μας αλλά και τις εξελίξεις της περιόδου που διανύουμε προτείνουμε ως αιτήματα αιχμής τα παρακάτω:

1. Άμεση αύξηση των δαπανών για την παιδεία στο 5% τουλάχιστον του ΑΕΠ ή στο 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού.

2. ΟΙΚΟΝΟΝΙΚΑ: Καμία περικοπή ή πάγωμα μισθού ή επιδομάτων. Γνήσιες και ουσιαστικές κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας, με ενσωμάτωση των γενικών επιδομάτων στο βασικό, ώστε ο μισθός του νεοδιοριστού να διαμορφωθεί στα 1.400 ευρώ καθαρά, με αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα μισθολογικά κλιμάκια. Ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη. Διπλασιασμός και σύνδεση (ως ποσοστό) της ωρομίσθιας αποζημίωσης με τις συνολικές αποδοχές του εκπαιδευτικού. Άμεση καταβολή της ειδικής παροχής των 176 € και του συνόλου των αναδρομικών για όλους και ενσωμάτωσή της στο βασικό μισθό.

3. **ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ-ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΑ:** Καμιά αύξηση των ορίων ηλικίας για σύνταξη, καμιά μείωση των συντάξεων. Να μην υλοποιηθεί η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου που αναιρεί τον κοινωνικό χαρακτήρα της ασφάλισης στο Δημόσιο και επιβαρύνει τις γυναίκες με επιπλέον χρόνια εργασίας. Κατάργηση των αντιασφαλιστικών νόμων «Σιούφα», «Ρέππα», «Πετραλιά». Πλήρης σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας. Ουσιαστική κρατική επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων ΤΩΡΑ, και ιδιαίτερα του ΤΠΔΥ και του ΟΠΑΔ, προκειμένου να ανταποκριθούν στις άμεσες υποχρεώσεις τους.

4. **ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ:** Να μη γίνει καμιά αλλαγή στο σύστημα διορισμών μέχρι να διοριστούν ως μόνιμοι όλοι όσοι βρίσκονται στους πίνακες προϋπηρεσίας. Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση. Κατάργηση ΑΜΕΣΑ του θεσμού του ωρομισθίου. Περιορισμός των προσλήψεων αναπληρωτών αυστηρά στις περιπτώσεις πραγματικής αναπλήρωσης (όπως και ο ν. 1566/85 ορίζει). 12μηνιαία σύμβαση για τους αναπληρωτές με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

Κατάργηση του «Καθηκοντολόγιου». Όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Όχι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων.

Υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για τα εργασιακά καθεστώδες και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις θέσεις της ΟΛΜΕ.

5. **ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ:** Δημόσια, 12χρονη υποχρεωτική και πραγματικά δωρεάν Εκπαίδευση. Υλοποίηση της πρότασης της ΟΛΜΕ για τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Καμία επιβάρυνση στον οικογενειακό προϋπολογισμό για μόρφωση και εκπαίδευση των μαθητών /-τριών.

Νομοθετική ρύθμιση τώρα για ανώτατο όριο μαθητών στο τμήμα το 25, 20 στις κατευθύνσεις και 10 μαθητές ανά καθηγητή στα εργαστήρια.

Να καταργηθεί η βάση του «10». Να καταργηθεί ο κλειστός αριθμός εισακτέων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Να ανοίξουν τα Πανεπιστήμια σε όλα τα παιδιά.

Διαφωνούμε κατηγορηματικά με οποιαδήποτε κατεύθυνση περιφερειακής οργάνωσης της εκπαίδευσης (διορισμοί, διαχείριση προσωπικού, αναλυτικά προγράμματα, κ.λπ.). Όχι στα μέτρα που προωθούν την ιδιωτικοποίηση στην δημόσια εκπαίδευση.

Ουσιαστική στήριξη της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης σύμφωνα με τις προτάσεις της ΟΛΜΕ, όπως: διευρυμένο ποσοστό εισαγωγής αποφοίτων ΕΠΑ.Λ. στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και σε περισσότερα επιστημονικά πεδία, υπαγωγή στο Υπ. Παιδείας όλων των σχολικών μονάδων που προσφέρουν σήμερα δευτεροβάθμια τεχνικο-επαγγελματική εκπαίδευση και ανήκουν σε άλλα υπουργεία, μεταλυκειακό έτος ειδίκευσης.

αιδευτικών με την ευθύνη των ΑΕΙ-ΑΤΕΙ και με απαλλαγή από τα διδακτικά καθήκοντα.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

Η περίοδος που διανύουμε έχει ως κύριο χαρακτηριστικό την προσπάθεια της κυβέρνησης, των υπεύθυνων της ΕΕ, των ισχυρών οικονομικών κύκλων και των ΜΜΕ να πείσουν τους εργαζόμενους για το μονόδρομο των μέτρων που εξαγγέλλονται, μέσα από ένα πολεμικό κλίμα «τρομοκρατίας». Ο στόχος είναι να μειώσουν και να εξαφανίσουν τις κοινωνικές αντιδράσεις και να γίνει αποδεκτό από όλο το λαό η πολιτική αυτή.

Οφείλουμε ως εργαζόμενοι και εκπαιδευτικοί, με τον ιδιαίτερο ρόλο που μας επιφυλάσσει ο χαρακτήρας του επαγγέλματός μας, να αποκαλύψουμε και να αντισταθούμε σε μια τέτοια προπαγάνδα των ισχυρών. Έχουμε τη δυνατότητα να ακυρώσουμε αντιλαϊκές και αντεργατικές πολιτικές αρκεί να πιστέψουμε στις δικές μας δυνάμεις και να αντιδράσουμε μαζικά και δυναμικά, όπως έγινε και με την ακύρωση του ασφαλιστικού νομοσχεδίου «Γιαννίτση».

Χρειάζεται όμως πολλή δουλειά για να το πετύχουμε. Το μεγάλο βάρος της ενημέρωσης αντικειμενικά πέφτει στα ΔΣ των ΕΛΜΕ. Να οργανώσουμε άμεσα την ενημέρωση των συναδέλφων μας στα σχολεία. Προτείνουμε ως μέτρο για την καλύτερη ενημέρωση να διατεθεί μια ώρα σε κάθε σύλλογο διδασκόντων για πλατεία συζήτηση και ενημέρωση των συναδέλφων πριν τη διενέργεια των Γενικών Συνελεύσεων. Προτείνουμε επίσης περιοδείες στα σχολεία και σε κάθε σχολικό συγκρότημα να τοποθετηθεί πανό της ΕΛΜΕ για την Απεργία της 10ης Φεβρουαρίου. Επίσης καλούμε τις ΕΛΜΕ να πάρουν αγωνιστικές

πρωτοβουλίες για τοπικά θέματα ευρύτερης σημασίας (κενά, απολύσεις ωρομισθίων, αυθαιρεσίες διοίκησης κ.λπ.)

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ αποφάσισε το παρακάτω πρόγραμμα δράσης για το επόμενο διάστημα:

1. Πανελλαδικά συλλαλητήρια στην Αθήνα (Προπύλαια 12 μ) και στη Θεσσαλονίκη, το Σάββατο 23 Ιανουαρίου, για την έκφραση της αντίθεσής μας στα σχέδια του Υπ. Παιδείας σχετικά με τις προσλήψεις εκπαιδευτικών και τη διεκδίκηση λύσεων στα προβλήματα των αναπληρωτών - ωρομισθίων συναδέλφων μας (κατάργηση ελαστικών σχέσεων εργασίας κ.ά.).
2. Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ μέχρι 29 Ιανουαρίου και Γενική Συνέλευση Προέδρων στις 30 Ιανουαρίου στην Αθήνα.
3. Συμμετοχή στην 24ωρη παν-δημοσιοϋπαλληλική απεργία της ΑΔΕΔΥ στις 10 Φεβρουαρίου προκειμένου να εκφραστεί η αντίθεση του κλάδου μας στην εισοδηματική, τη φορολογική και την ασφαλιστική πολιτική της κυβέρνησης.

Το ΔΣ της ΟΛΜΕ προτείνει στις γενικές συνελεύσεις των ΕΛΜΕ που θα συγκληθούν μέχρι τις 29/1 να αποφασίσουν τα παρακάτω:

1. 24ωρη απεργία στις 8 Μαρτίου (με πρόταση και προς τη ΔΟΕ) και με δυνατότητα στο ΔΣ να μετακινήσει την ημερομηνία σε περίπτωση νέας γενικής απεργίας την ίδια περίοδο.

Συντάχθηκε απο τον/την administrator

Σάββατο, 30 Ιανουάριος 2010 10:18 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 30 Ιανουάριος 2010 10:29

---

2. Εξουσιοδότηση προς το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ για 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση, εφόσον κατατεθεί νομοσχέδιο του Υπ. Παιδείας σχετικό με εκπαιδευτικά θέματα (προσλήψεις, υπηρεσιακές μεταβολές, αποκέντρωση και περιφερειακότητα) που βρίσκουν τον κλάδο αντίθετο.

3. Νέες Γενικές Συνελεύσεις των ΕΛΜΕ μετά τις 10 Μαρτίου για εκτίμηση της κατάστασης και κλιμάκωση των απεργιακών κινητοποιήσεων, που θα αναπτυχθούν μέχρι το τέλος του σχολικού έτους.

Υ.Γ. : Η Γεν. Συνέλευση των Προέδρων των ΕΛΜΕ θα γίνει το Σάββατο, 30/1/2010 στις 10 π.μ. στο ξενοδοχείο Novotel (Μιχαήλ Βόδα 4 – 6, τηλ.: 210 820070